

■ Arqueoloxía ■ Informes 2 ■

■ Campaña 1988 ■

45. CASTRO DE VILADONGA (CASTRO DE REI - LUGO)

Nome do xacemento: Castro de Viladonga (Castro de Rei)

Adscripción cultural e tipolóxica: Asentamento galaico-romano

Número da campaña: Cuarta, da 2º fase

Dirección: Felipe Arias Vilas

Financiamento: Xunta de Galicia

O obxectivo desta campaña de 1988 era facer unha limpeza e unha consolidación na croa e na muralla principal do Castro (aproximadamente 1'5 Ha., das 4 que abrangue o total do xacemento, polo que sabaemos ata o de agora. Estes traballos, que se pretende teñan periodicidade anual, fanse en consideración ó continuo uso social e cultural do sitio, complementado coa existencia ó seu pé dun Museo Monográfico.

Detalle da limpeza e consolidación nuns muros da cova.

Ó remate dos traballos de excavación do ano 1988, e sen solución de continuidade, procedeuse a unha limpeza e un rozado xeral, a fondo, da croa e da muralla principal do Castro. Procurouse arrincar con este rozado as raíces de arbustos leñosos (toxos, xestas pequenas, carpanzas) e as herbas grosas (dicotiledóneas e gramíneas en xeral). Fíxose todo este trabalho a man, con fouceas, gateños e rodas, agás nas árees más chairas da croa aínda non excavadas (zona Sur), en que se utilizou motosegadora.

Esta limpeza completouse a comenzaos de verán seguinte co emprego dun herbicida selectivo para leñosas e similares (Tordón 101), sobre todo en muros e pavimentos e na parte superior da muralla.

Nestes labores recolleuse en superficie diverso material cerámico (común de tradición castrexa e común romana), e algunha moeda (*follis*) case frustro, todo o que quedou incluído no Inventario de materiais da campaña.

A seguir, fíxose a consolidación, repoñendo as pedras dos muros caídos (en particular nos remates e nos esquinais) e nas estruturas que o precisaban, polo estado do muro ou por seren zonas onde é moi difícil evita-lo paso de visitantes sobre as mesmas.

No caso de dous muros, no centro da croa e ó pé da muralla do lado N.O., optouse polo apuntalamiento puntual, en vez de desmontalos e facelos de novo completamente.

O sistema seguido para a reconstrucción e consolidación (practicamente só as fiadas superiores dos muros), foi case o dunha anastilose, por canto se utilizou exclusivamente a pedra sítia ó pé das construccions e algunha outra tamén procedente da croa.

Usouse como argamasa a mesma terra da zona, e só nalgún punto onde, por febleza ou por seren muros "transitados", se estimou necesario, recorreuse como aglutinante a un cemento areoso que non é visible ó exterior, pero si queda convenientemente documentado nos muros a base dunhas pedriñas de cuarzo, do propio Castro, encastradas nas fiadas á altura onde se botaba aquel cemento.

Segundo o sistema escollido noutras ocasións, especialmente no ano 1984, o remate superior dos muros recubriuse cunha capa de terra, colocando por riba dela uns terróns de *herba*, de textura e tamaño variable pero cortados "ad hoc", coa intención tanto de favorecer-la protección e boa conservación das estruturas, como a dada comprensión do xacemento e a súa acción social e cultural, cada vez máis frecuente e intensa.

F. A. V.

Bibliografía sobre o xacemento. (Vid. Campaña de excavación).